

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **G. M.,**
nar.,
státní příslušnost: Gruzie,

zastoupen JUDr. Petrem Novotným,
sídlem Archangelská 1, Praha 10,

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky**

sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 10. 2021, OAM-551/ZA-ZA10-ZA20-2021,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž byla jeho žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná dle § 16 odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“).
2. Žalobce uvádí, že žádost podal z důvodu, že je homosexuál, kdy v Gruzii jsou lidé tradičního názoru, proto se tam nemůže vrátit. Bojí se návratu do Gruzie kvůli politické situaci. Má obavu, že by mu tam hrozilo nebezpečí mučení, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání, případně vážné ohrožení života či důstojnosti z důvodu vystavení obyvatelstva perzekuci a násilnostem. Není zřejmé, jak se situace v zemi bude vyvíjet. Žalobce je přesvědčen, že žalovaný nepostupoval v souladu se zákonem, měl vést meritorní řízení a posoudit prezentované důvody žádosti, a to s ohledem na skutečnost, že vyšly najevo nové skutečnosti, které nebyly v předchozím pravomocně skončeném řízení předmětem zkoumání, a které v kombinaci s již známými skutečnostmi odůvodňovaly udělení azylu dle § 12 písm. b) zákona o azylu či doplňkové ochrany dle § 14a zákona o azylu. Žalobce se domnívá, že žalovaný porušil § 3 správního řádu, nezjistil skutkový stav tak, aby o něm nebyly důvodné pochybnosti, a v rozsahu nezbytném s ohledem na okolnosti případu, dále si žalovaný neopatřil dle žalobce adekvátní odklady, postupoval tak v rozporu s § 50 odst. 2 správního řádu. Pokud by žalovaný provedl adekvátní zjištění, musel by žalobci udělit azyl dle § 12 písm. b) zákona o azylu nebo doplňkovou ochranu dle § 14a zákona o azylu. V Gruzii panuje katastrofální ekonomická situace, je tam nebezpečno, jde o nedemokratickou zemi s ohledem na poslední vývoj.
3. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Žalobce jako důvod své žádosti uvedl svou sexuální orientaci, měl problémy mj. se spolužáky ve školách a s vlastním otcem. Obrátit se s žádostí o pomoc na státní orgány by podle žalobce nemělo smysl, protože když jej někdo kvůli jeho sexuální orientaci např. bil na ulici, policisté nic neudělali, nebo se k bití dokonce přidali. Informace o zemi prokazují, že i přes existenci pokrokové legislativy v rámci ochrany práv členů sexuálních menšin v jednotlivých případech dochází k diskriminaci těchto osob. Gruzínští občané však mají možnost obrátit se s žádostí o pomoc na státní orgány své země. Žalobce se doposud s žádostí o pomoc v zemi původu oficiálně na nikoho neobrátil, nestěžoval si ani na údajné bití ze strany policistů, přestože i tuto možnost reálně žalobce v Gruzii má. Vzhledem k absenci jakékoli snahy žalobce věc řešit v zemi původu a s ohledem na žalovaným nashromážděné informace je závěr o zjevné nedůvodnosti podané žádosti podle názoru žalovaného v souladu se zákonem.
4. Z obsahu spisového materiálu, vplynuly následující, pro rozhodnutí podstatné skutečnosti:
5. K žádosti žalobce sdělil, že je pravoslavný křesťan, nikdy nebyl členem žádné politické strany ani se politicky neangažoval. Je svobodný, bezdětný. Jeho rodina stále žije ve vlasti. Z Gruzie odjel v srpnu či září 2019, jel do Polska, kde měl šestiměsíční vízum. Tehdy měl ještě starý pas. Nyní má nový, poslali mu jej z Gruzie. V Polsku byl 3 měsíce, poté přijel do ČR. Zde byl také přibližně tři měsíce na základě polského víza. Poté jel na Ukrajinu, kde byl asi týden. Pak znovu odjel do ČR, opět na Ukrajinu a znovu do ČR. Pokoušel se vyřídit si české vízum, ale nedostal jej. O mezinárodní ochranu žádá z důvodu, že je homosexuál, kdy v Gruzii jsou lidé tradičního názoru, proto tam nemůže odjet.
6. Při pohovoru žalobce uvedl, že z vlasti vycestoval, aby měl klid. Nelze tam jít normálně ven, lidé se tam vysmívají, nebo i dokonce žalobce bijí. Policie s tím nemůže nic dělat, naopak též dotyčné bije. V ČR je toto úplně jiné. Také rodina jej nemá pro jeho sexuální

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

orientaci ráda, otec mu hrozí v případě návratu zabitím. Když byl v desáté třídě, byl s přítelem na ulici, známý to nahlásil otci, a ten jej chtěl udeřit kladivem do ruky. Kvůli sexuální orientaci k nim domů nepřijeli ani elektrikáři. Být homosexuál je hanba. Homosexualita není zakázána zákonem, ale lidé nemají tyto osoby rádi a policisté jim nepomáhají. Žalobce měl v zemi z toho důvodu problémy například i na univerzitě. Bili jej, zakazovali mu jít do obchodu, otec jej vyhodil z domu. Problémy začaly od žalobcových 8 let, měl je až do vycestování. Na polici se neobrátil, v Gruzii nikdo takto nepomůže, jde o ostudu. Nelze se bránit. Je možné si pouze zaplatit ochranku. Když žalobce bili na ulici a zavolal policisty, ti se přidali. Žádnou stížnost na ně nepodal. Do Polska jel za známými, známé měl i zde. Byl zde nelegálně. V prosinci 2020 dostal vyhoštění. Peníze mu posílá matka. Zároveň bydlí u starší paní, které vypomáhá s úklidem a bydlí tak zadarmo. V Polsku pracoval ve skaldu. Při vycestování z vlasti problémy neměl. Neměl je ani s vyřizováním dokladu. Problémy ve vlasti měl pouze ohledně homosexuality. S přítelem se venku maximálně držel za ruce, jinak se veřejně neprojevoval.

7. Ve vyjádření k podkladům žalobce uvedl, že situace v zemi zůstává i nadále špatná, panuje tam též katastrofální ekonomická situace.
8. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „s. ř. s.“) napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
9. Soud ve věci rozhodl bez jednání, neboť postupoval podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
10. Soud vyšel v dané věci z následujících právních předpisů:
11. Dle § 16 odst. 2 zákona o azylu: *„[j]ako zjevně nedůvodná se zamítne i žádost o udělení mezinárodní ochrany, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany přichází ze státu, který Česká republika považuje za bezpečnou zemi původu, neprokáže-li žadatel o udělení mezinárodní ochrany, že v jeho případě tento stát za takovou zemi považovat nelze.“*
12. Dle § 16 odst. 3 zákona o azylu: *„[j]sou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné, neposuzuje se, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany splňuje důvody pro udělení azylu podle § 13 a 14 nebo doplňkové ochrany podle § 14b. Jsou-li důvody pro zamítnutí žádosti o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodné podle odstavce 2, rovněž se neposuzuje, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.“*
13. Dle § 2 odst. 1 písm. k) zákona o azylu: *„[p]ro účely tohoto zákona se rozumí bezpečnou zemí původu stát, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě osoby bez státního občanství stát posledního trvalého bydliště, ve kterém obecně a soustavně nedochází k pronásledování, mučení nebo nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestům a k hrozbě z důvodu svévolného násilí v případě mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, který jeho občané nebo osoby bez státního občanství neopouštějí z důvodů uvedených v § 12 nebo § 14a, který ratifikoval a dodržuje mezinárodní smlouvy o lidských právech a základních svobodách, včetně norem týkajících se účinných opravných prostředků, a který umožňuje činnost právníkům osobám, které dohlíží nad stavem dodržování lidských práv.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

14. Úvodem soud konstatuje, že žalovaný žádost žalobce posoudil jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 2 zákona o azylu z důvodu, že se jedná o bezpečnou zemi původu. Namítali tak žalobce v žalobě, že uvedl nové skutečnosti odlišné od těch, která měl uvádět v prvním řízení, mýjí se tato námitka se zjištěným skutkovým stavem, neboť nebylo zjištěno, že by žalobce podával opakovanou žádost. Současné řízení o žádosti žalobce o mezinárodní ochranu je první v pořadí.
15. Další žalobní námitka směřuje k tomu, že pokud by žalovaný zjistil dostatečně skutkový stav, což dle žalobce neučinil, měl rozhodovat meritorně a žalobci udělit azyl dle § 12 písm. b) zákona o azylu či doplňkovou ochranu dle § 14a zákona o azylu.
16. K tomu soud uvádí, že z důvodu aplikace ustanovení § 16 odst. 2 zákona o azylu v souladu s § 16 odst. 3 zákona o azylu se žalovaný aplikací § 12 ani § 14a vůbec nezabýval. Pokud žalovaný zamítl žádost žalobce dle § 16 odst. 2, nebyl povinen zkoumat, zda by bylo možné žalobci udělit mezinárodní ochranu z důvodu dle § 12 či 14a zákona o azylu.
17. Jestliže žalovaný aplikoval § 16 odst. 2 zákona o azylu, byl ovšem povinen prokázat, že Gruzie je tzv. bezpečnou zemí původu. Zákon o azylu u zjevně nedůvodných žádostí dle § 16 zákona o azylu počítá s aplikací tzv. konceptu bezpečných zemí (bezpečná země původu, bezpečná třetí země a evropsky bezpečná třetí země). Tyto pojmy jsou definovány v § 2 písm. k) zákona o azylu (bezpečná země původu), § 2 písm. l) zákona o azylu (bezpečná třetí země) a § 2 písm. m) zákona o azylu (evropsky bezpečná třetí země). Podle unijního práva je třeba, aby existoval seznam takových zemí. Tento seznam obsahuje vyhláška č. 328/2015 Sb., kterou se provádí zákon o azylu a zákon o dočasné ochraně cizinců.
18. Závěry žalovaného předně vychází z hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu dle uvedené vyhlášky. Žalovaný konstatoval, že Gruzie je s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie uvedenou vyhláškou (§ 2 bod 7) považována za bezpečnou zemi původu. Žalobce přitom uváděl jako místo pobytu X, přičemž toto město spadá pod bezpečnou část země. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70, „*Institut bezpečné země původu zakotvený v ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o azylu [dnes písm. k)] a v čl. 29 a 30 procedurální směrnice totiž stanoví presumpci nedůvodností žádostí osob přicházejících z dané země – srov. ust. § 16 odst. 1 písm. d) zákona o azylu (...) [dnes ust. § 16 odst. 2]. Jinými slovy, žadatel o mezinárodní ochranu přicházející z bezpečné země původu musí prokázat, že v jeho konkrétním případě tento stát za bezpečnou zemi původu považovat nelze, což v důsledku znamená, že musí prokázat, že mu hrozí větší riziko pronásledování nebo vážné újmy než ostatním osobám v obdobném postavení. Jak bylo uvedeno výše, obdobné podmínky nejsou u standardních žádostí o mezinárodní ochranu (minimálně, pokud jde o zkoumání podmínek pro udělení azylu podle ust. § 12 písm. b) zákona o azylu) vyžadovány, a tudíž označení určité země za bezpečnou zemi původu v podstatě zvyšuje důkazní břemeno na straně žadatelů o mezinárodní ochranu.*“
19. Ve věci je podstatné, zda tvrzení žalobce o jeho problémech z důvodu sexuální orientace mohou zpochybnit závěr žalovaného o bezpečné zemi původu. Tedy je rozhodné posouzení, zda žalobce prokázal či neprokázal, že (ne)lze Gruzii vůči němu považovat za bezpečnou zemi původu.
20. Žalobce uváděl jako jediný důvod nemožnosti jeho návratu obavy v souvislosti s homosexuální orientací, kdy měl být údajně ve vlasti opakovaně bit a měl mít v této

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

souvislosti problémy, přičemž když měl oslovit policisty o pomoc, ti se měli občasné přidat k jeho bití, a nikoli mu pomoci, proto se již nadále na ně neobracel.

21. S ohledem na tento důvod žádosti si žalovaný obstaral podklady vztahující se k postavení LGBT osob v Gruzii (Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu – listopad 2020, Informace rakouského Federálního úřadu pro cizince a azyl (BFA) – Gruzie – sexuální menšiny ze dne 29. 3. 2021, Informace zpravodajského portálu Eurasianet – Tbilisi ze dne 26. 7. 2021. Ze zprávy BFA žalovaný mj. zjistil, že ač je gruzínská legislativa pokroková, existují nedostatky v její realizaci. Sexuální menšiny sice nejsou znevýhodňovány z právního hlediska, musí ale počítat s nevraživostí. Dle zprávy Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu bylo mj. zjištěno, že se Gruzie připojila k základním úmluvám v oblasti lidských práv a maximálně se snaží mezinárodní dohody dodržovat.
22. Soud má za to, že žalovaný si v tomto ohledu obstaral dostatečné podklady a zohlednil tvrzení, která žalobce v průběhu správního řízení uváděl. *„Není povinností žadatele o azyl, aby pronásledování své osoby prokazoval jinými důkazními prostředky než vlastní věrohodnou výpovědí. Je naopak povinností správního orgánu, aby v pochybnostech shromáždil všechny dostupné důkazy, které věrohodnost výpovědi žadatele o azyl vyvracejí či zpochybňují“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2005, č. j. 6 Azs 235/2004 - 57). Žalovaný se zabýval všemi tvrzeními žalobce a zároveň sám zjišťoval veškeré potřebné skutečnosti.
23. Na základě svých zjištění žalovaný uvedl, že žalobce čelil problémům ze strany svého otce a okolí v místě bydliště. Nikdy se neúčastnil žádných aktivit za práva LGBT osob. Neuvedl žádnou skutečnost, na základě které by žalovaný došel k závěru, že by byl žalobce terčem adresného zájmu ze strany státních orgánů. Neměl problémy se státními orgány ani nebyl trestně stíhán. Neměl též potíže s vycestováním z vlasti. Jednání soukromých osob v místě bydliště nelze považovat za pronásledování. Žalobce nevyhledal žádnou pomoc, nestěžoval si na jednání místních policistů, svou situaci nijak dlouhodobě neřešil, ačkoli mu v tom objektivně nic nebránilo. Žalovaný uvedl, že si je vědom problematické situace v zemi, pokud jde o ochranu lidských práv příslušníků LGBT komunity, o které jasně hovoří příslušné informace, skutečně existuje riziko diskriminace či perzekuce, nicméně takové nebezpečí není automatické a existují možnosti dosáhnout změny. Žalobce může dle žalovaného v případě potíží v zemi vyhledat pomoc.
24. Ohledně problémů žalobce, kdy jej měl otec vyhnat z domu, žalovaný uvedl, že Zpráva Mezinárodní organizace pro migraci (IOM) Přehled údajů o zemi za rok 2020 – Gruzie, publikováno 2021, uvádí možnosti nalezení bydlení v Gruzii včetně dostupnosti objektů pro dočasné bydlení pro oběti domácího násilí a pro oběti obchodování s lidmi. K tvrzením žalobce ohledně ekonomické situace v zemi žalovaný uvedl, že zhoršená ekonomická situace se týká veškerého gruzínského obyvatelstva. Gruzii lze dle žalovaného hodnotit vůči žalobci jako bezpečnou zemi původu.
25. Soud k tomu uvádí, že žalovaný nijak nezpochybnil ani nepopřel fakt, že měl žalobce ve vlasti žalobce potíže, a naopak se přiléhavě zabýval právě těmito potížemi a opatřil konkrétní podklady. Ani soud rozhodně nikterak problémy žalobce v zemi nerozporuje, nicméně závěr žalovaného o bezpečné zemi považuje za adekvátní. Přestože nesporně v zemi osoby LGBT problémy mají, souhlasí soud s žalovaným, že žalobce své názory nijak veřejně neprojevoval, pouze, jak sám uvedl, s partnerem držel za ruce na ulici. Přestože nepochybně měl problémy ve svém okolí a v rodině, nevylučují informace ze

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

zpráv žalovaného jeho možnosti, pokud jde o zajištění ochrany ze strany státních orgánů. Přestože žalobce uváděl, že oslovení policisté jej na místo pomoci bili, proto se na ně dále neobracet, souhlasí soud s žalovaným i ohledně toho, že žalobce má možnost si v případě dalších problémů na příslušné příslušníky policie podat například stížnost k příslušným institucím. Situace žalobce je nepochybně nelehká, nicméně dle objektivních poměrů nikoli zcela neřešitelná. Se stáními orgány žalobce žádné jiné problémy neměl, naopak mu byl vystaven nový cestovní doklad a bez problémů ze země vycestoval. Za podstatný soud považuje také fakt, že žalobce své názory nikterak výrazně veřejně neprojevoval, nýbrž je naopak spíše skrýval. Neúčastnil se žádných akcí atd. Pro problémy v rodině a okolí pak žalovaný našel řešení – bydlení v případě vyhození z domu otce.

26. Soud také dodává, že je mu z jeho činnosti známo, že u zdejšího soudu bylo nedávno rozhodováno o žalobcově žalobě ve věci jeho správního vyhoštění (vedeno pod sp. zn. 16 A 15/2021), kdy v rámci správního řízení ve věci vyhoštění žalobce mj. uváděl, že je ženatý, má dceru, a ta žije s manželkou v Gruzii. V tomto kontextu tak soud považuje nyní tvrzený azylový příběh žalobce za přinejmenším krajně nedůvěryhodný, ne-li smyšlený.
27. Lze také dodat, že žalobce sdělil, že v ČR pobývá nelegálně, za což mu bylo následně uloženo správní vyhoštění. Cestou žádosti o mezinárodní ochranu není možné suplovat vyřízení pobytových záležitostí. K tomu se vyjádřil Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 24. 2. 2005, č. j. 7 Azs 187/2004-94, kde uvedl: „*Azylové řízení je prostředkem poskytnutí ochrany těm příslušníkům cizích států, kteří jsou na území státu původu vystaveni pronásledování ve smyslu tohoto zákona nebo kteří mají odůvodněný strach z takového pronásledování. Jak je patrné, zákonodárce nekonstruoval toto řízení jako prostředek k legalizaci pobytu na území České republiky či jako možnost získat zde pracovní povolení. Jestliže tedy stěžovatel žádá o legalizaci pobytu v České republice, bude se muset podrobit režimu jiného zákona, a to bez ohledu na "složitost mechanismů", které tento upravuje.*“ V souladu s uvedeným rozsudkem je smyslem institutu udělení mezinárodní ochrany mimořádná forma pomoci lidem z oblastí, kde hrozí porušování jejich práv ve smyslu mezinárodních konvencí. Nemůže nahrazovat postupy právních předpisů cizineckého práva, zejména zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců. Je tedy třeba, aby žalobce legalizaci svého pobytu v ČR provedl tímto způsobem.
28. Soud nenalézá deficit v postupu žalovaného ani v žalobou napadeném rozhodnutí samotném, a to jak v odůvodnění, tak i výroku a poučení. Žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav, přičemž přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, a uspokojivým způsobem své rozhodnutí odůvodnil, přijaté řešení také odpovídalo okolnostem daného případu; žalovaný postupoval v souladu se zákony a ostatními předpisy, opatřil si dostatečné podklady pro rozhodnutí, zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu, pečlivě přihlížel ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, a provedl důkazy, které byly potřebné ke zjištění stavu věci. Všemi zjištěnými okolnostmi se žalovaný ve svém rozhodnutí dostatečným způsobem objektivně zabýval a uspokojivě odůvodnil, proč se v případě žalobce jedná o zjevně nedůvodnou žádost.
29. Soud z důvodů shora uvedených žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
30. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s., žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému náklady řízení nevznikly.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Pokud svým významem kasační stížnost podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost (§ 104a odst. 1 s. ř. s.).

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 18. 3. 2022

Mgr. Kamil Tojner, v. r.
soudce

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.